

Zastupanje

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 19 | Nivo: Fakultet za obrazovanje rukovodećih kadrova u privredi

Pojam i dejstvo

Zastupanje je preuzimanje pravnih poslova u ime i za račun zastupanog fizičkog ili pravnog lica, na osnovu ovlašćenja za zastupanje. Lice koje preuzima pravne poslove je zastupnik, dok se ono lice u čije ime i za čiji račun se preuzima posao naziva zastupni. U zastupanju se pojavljuje i treće lice sa kojim zastupnik zasniva pravni odnos u ime zastupanog.

Pravni posao nastaje izjavom volje pravnog subjekta. Nekada pravni subjekt ne može preduzeti pravni posao zbog pravnih ili faktičkih smetnji.

Npr. Poslovna nesposobnost djeteta predstavlja pravnu smetnju da ono samo preduzima pravne poslove.

Fizička smetnja nastaje ukoliko se subjekt nalazi u drugom mjestu, zbog zauzetosti, neukosti i slično.

Postoje slučajevi kada pravne poslove ne može preduzeti zastupnik. Ovo pravilo važi u slučajevima sačinjavanja testamenta i pri zaključenju braka (samo u izuzetnim slučajevima brak se zaključiti u prisustvu jednog supružnika i punomoćnika drugog supružnika).

Zastupanje obavezuje ugovorom zastupanog i drugu stranu. Zastupanje predstavlja pravnu radnju koje može preduzimati lice koje ima pravno relevantnu volju.

Razgraničenje

Zastupništvo se razlikuje od srodnih instituta kao što su:

Komision

Posredovanje

Nezvano vršenje tuđih poslova

Ugovorom o komisionu, komisionar može zaključiti pravne poslove u svoje ime ili za tuđi račun; dok kod zastupanja zastupnik preuzima samo poslove u ime i za račun zastupanog. U komisionu se pojavljuju još dva lica: Komitent i treće lice.

Komitent je onaj za čiji račun je komisionar zaključio posao sa trećim licem.

Treće lice je ono lice sa kojim komisionar stupa u ugovoreni odnos za račun komitenta.

Ugovorom o posredovanju posrednik se obavezuje na preduzimanje faktičkih radnji tj. da će pronaći i dovesti u vezu sa nalogodavcem lica koja bi stupala u pregovore sa njim radi zaključenja ugovora

.Nalogodavac posredniku plaća naknadu ako dođe do zaključenja ugovora. Posrednik preduzima faktičke radnje, dok zastupnik i komisionar preduzimaju pravne radnje.

Nezvano vršenje tuđih poslova može preduzeti jedno lice bez ovlašćenja, ali u interesu njegovog gospodara posla. Za razliku od zastupnika koji može preduzimati samo pravne poslove, nezvani vršilac tuđih poslova može preduzimati i pravne i faktičke radnje.

Istorijat

Prve oblike zastupanja izgrađuje rimsko pravo, međutim civilno pravo nije poznavalo zastupanje. Svako lice je moralo svoje poslove samo, lično obavljati. Za neke poslove su postojali izuzeci koji su obavljani putem roba ili sina. Oni su bili produžena ruka i njihove radnje imale su značaj materijalnog, a nikako pravnog akta.

Omogućeno je i šire uključivanje porodice u pravne poslove putem pretorskih actiones adiecticiae qualitatis. Ovo je bila olakšica za nastajanje ugovora o zastupanju- mandatam, vrste posrednog zastupanja. Ovaj ugovor je bio konsensualan i njime se jedna strana tj. mandatar obavezivao da u svoje ime, za račun druge strane tj. mandata da ce bezplatno obaviti pravni ili faktički posao. Zbog besplatnosti ubrajan je u iudiciabonae fidei. U slučaju naplaćene naknade nastajao bi drugi ugovor- locatio conductio operis ili operatum.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com